

عنوان مقاله:

تداخل زبانی و دگرگونی معنایی و امواژه‌های عربی و جنبه‌های تاثیر آن بر ترجمه از عربی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 5، شماره 13 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علیرضا نظری - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

زهره اسدالله پورعراقی - کارشناسی ارشد مترجمی عربی دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین

خلاصه مقاله:

تداخل زبانی یا به عبارتی، آمیختگی دو زبان از ویژگی های متمایز ارتباط زبان فارسی با زبان عربی است. ورود اسلام به ایران، نوع عمیقی از ارتباط بین دو زبان فارسی و عربی را ایجاد نمود؛ ارتباطی که منجر به تاثیرگذاری بین آن دو، به ویژه از جنبه واژگانی گردید؛ بدین معنا که واژگان دخیل یا امواژه‌های بسیاری بین دو زبان مبادله شد که سهم و امواژه‌های عربی در فارسی به مراتب بیشتر و قابل توجه است. واژگان متعددی که علیرغم حفظ فرم واجی و نوشتاری، تعداد فراوانی از آنها در طول قرن‌ها دچار تحول معنایی و کاربردی شده‌اند، به طوری که در برخی مواقع، فقط صورت نوشتاری یکسانی دارند و دو نشانه زبانی کاملاً متفاوت محسوب میگردند. این مسیله در ترجمه بین دو زبان مشکلاتی را برای مترجمان به وجود میآورد. در این جستار، با روش تحلیلی و آزمایش میدانی موضوع، تلاش میشود با ارایه دستهبندی جدید و کلی واژگان دخیل عربی، جنبه‌های اثرگذار هر دسته، در ترجمه مشخص گردد و نشان داده شود که ترجمه از عربی با وجود واژگان دخیل فراوان، گرچه از سویی ممکن است یاریگر باشد، اما با توجه به تحولات معنایی بسیاری از این واژگان و تفاوت کاربردی و یا تفاوت ابعاد نشاننداری دسته دیگر، میتواند باعث کجروی در معادلایی شود.

کلمات کلیدی:

ترجمه، عربی، فارسی، وامگیری، واژگان دخیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602638>

